

IGAZSAGNAK KAPUJI,
ES AZOKNAK
MEG-NYITTATÁSOK
felől való
SZENT
ELMELKEDES,

Mellyet

**A Kolosvári Reformata Ekklesiának
Nagyobbik Templomában élő nyel-
ven ki-adott**

SZATHMARI PAP 'SIGMOND,

Midőn azon Ekklesiában, az UR' Munká-
ját folytató KRISTUS' Szolgái közzé, rendes hiva-
tal után, Émléltatott, Ezer Hétféz Har-
mintz - ötödik Eftendőben, Böjt - elő Ha-
vának Tizen-harmadik Napján.

Azutám pedig,
Igaz Atyafiságának bizonyosságául

Ki - Nyomtatott

SZATHMARI PÁP SÁNDOR

07762

'SÓLT. C. 4.

*Menjetek - bé az ő KAPUFIN
Háladáfsal, az ő Pitvaraiba
Ditserettel.*

NEHAI MELT. LIBER BARO
M. GYERŐ MONOSTORI
KEMENY SIMON
UR Ö NAGYSAGA'
IGAZ ÖZVEGYENEK,
MELT. LIBERA BARONISSA
VAJI ANNA
ASZSZONY' Ö NAGYSAGANAK,
AZ ISTEN HAZA TSELEDEI'
KEGYES DAJKAJOKNAK, 'sa't.
MINT NAGY PATRONA-
ASZSZONYANAK;

Es

UGYAN Ö NAGYSAGA SZEMEJI
ELÖTT VIRAGZO
VALASZTOTT PARNAK:

MELTOSAGOS LIBER BARO
M. GYERŐ MONOSTORI
KEMENY ADAM

U R',

'S VELE EGY SZIVET VISELŐ
KEDVES HAZAS-TARSA

MELT. LIBERA BARONISSA
REDEI DRUSIANA

ASZSZONY', Ö NAGYSAGOKNAK,
MINT MEG-BIZONYITTATOTT JO
URANAK ES ASZSZONYANAK:

EDDIG SOKKEPEN MEG-TAPASZTALT
KEGYESSEGEKNEK EMLEKEZETERE;

EGYSZER'SMIND PEDIG
A' KOLOSVARI REFORM.
CONSISTORIUMNAK,

TISZTELENDŐ URAINAK,'S A'T.
KESZ ENGEDELMESSEGENEK JELEÜL;
HALADO ES EGYENES SZIVEL

SZENTELI
AZ AUTHOR.

IGAZSAGNAK KAPUJI,
Es Azoknak
MEG-NYITTATÁSOK
felől való
SZENT ELMELKEDES.

SZENT LETZKE:

'SÓLT. CXVIII. 19.

*Nyissátok-meg nékem az Igazságnak Kapu-
ját; hogy azokon be-menvén dicsérjem
az URat.*

MElly igen rettenetes ez hely: bizony
nem egyéb ez hanem ISTENnek Háza, és a'
Mennyeeknek Kapuja! Illyen félelemmel meg-
elegyítettett tsudálkozásra fokada hajdan a'
Jákób Patriárka, midőn amaz ő álmából fel-ébrede, melly-
ben az Egeket a' Földel egyben-foglaló Lajtorját, és annak
felső végén magát az ISTENT, fogain pedig az ISTEN-
nek fel-menő és alá-jövő Angyalit látta vala. 1 Mós. xxviii.
12.-17. Mitsoda Lelki dolognak példázatját viselte légyen
e' nevezetes állapotjában a' Jákób Patriárka, meg-tanított
arra minket maga Édes Idvezítőnk, midőn Natánaelnek és
az ő Tanítványinak illyen esküvéssel meg-erősítettett igé-
retet tett: Bizony, bizony mondom néktek, meg-látjátok en-
nek-

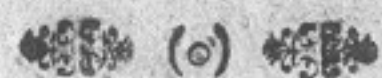
(6)

nekutánna az Eget meg-nyilatkozni, és az ISTENnek Angyalit fel-menni és le-állani az Embernek Fijához. Ján. 1. 52. Mivel ugyan-is itten a' KRISTUS az ő Uj Testamentomi Országának kezdetében ő hozzá igaz hittel ragazkodó Híveinek ugyan azt igéri a' valóságban, a' mit hajdan a' Jákób Pátriárka látott vala álmában, azért azzal egyfésmind azt-is jelenti, hogy a' Jákób ebben az ő állapotjában igen eleven éínekkel rajzolta azokat, a' kikben a' KRISTUS az ő Uj Testamentomi Országát leg-előzőr fel-állította. Kik-is azért a' Jákób Pátriárkának, ez ő állapotjában, Éípen meg-feleltek. Ugyan-is (1) látta vala e' ditsőséges Látsást a' Jákób Pátriárka, ki azután Izraelnek nevezteték, 1 Móf. xxxii. 28. Így azok-is, kikben a' KRISTUS az ő Uj Testamentomi Országát leg-előzőr fel-állította, vóltanak az Izrael házának el-vefett juhái, Mat. xv. 24. Hová egyenesen figyelmeztet maga-is Idvezítők, midőn a' Natánelt, ez ígéretre nézve, Igaz Izraelitának nevezte Ján. 1. 48. (2) Látta vala e' Jelénést a' Jákób éjtékának idején álmában, 1 Móf. xxviii. 12. Így a' kiknek a' KRISTUS ez ígéretet tézi, mind a' Messiás Orzága felől való homályos gondolataiknak, mind pedig az ő Testamentomi, még egészen el-nein-múlt, éjtékának ferétsége miatt, olyanok valának mint az álmodozók, mint erről magok bizony-ságot téznek 'Sólt. cxxvi. 1. Mikor az UR víkfa-hozná a' Sionnak fogjait, olyanok valánk mint a' kik álmodoznak. (3) Látta vala e' csudálatos Dolgot a' Jákób midőn az ő Atyjá-nak házából el-indúlván, a' Beerseba és az Harán között fe-külvő mezőnek kövei között egyre az ő fejét le-hajtotta vala, 1 Móf. xxviii. 10, 11. Így a' KRISTUS-is e' dolgot a' valóság-ban igéri azoknak, kik az ő Atyjáknak házaikból ki-indúl-ván, 'Sólt. xlv. 11. elméjüket nyugtatják vala ISTENnek abban az ígéreében, melly ferint Ábrahámnak fiakat tá-masztandó vala a' kövekből, Mat. 111. 9. Mi-

(6)

Mivel azért az Uj Testamentomnak kezdetében élő Eklésia, a' Jákób Pátriárka' ilyen állapotjának illy Éípen meg-felel, innen kétség nélkül ez álomból fel-serkent Jákób Éavai-is ugyan azon Eklésiának Éájában illenek, a' mennyiben, fok háborgó gondolatai után, a' KRISTUS Orzá-gának mivóltát jobban meg-eímelvén, és annak ditsősé-gét már nem álmós hanem fel-nyílt Éemekkel Éemlélvén, méltán ezt mondhatta: Melly igen rettenetes ez hely; bizony nem egyéb ez hanem ISTENnek Háza és a' Mennyeknek Kapuja! Rettenetes tudnillik, vagy inkább (: 8711:) félelemmel való ríkteletnek helye a' KRISTUSnak Uj Testamentomi Orzága, úgymint mellyben mind az ISTENnek kegyelmessége, azok-hoz kik a' kegyelemben meg-maradtak, mind pedig kemény-sége, azok ellen a' kik el-eszenek, nyilván ki-mutatott, Róm. xi. 22. és a' mellyben az Hívek félelemmel és rettegés-sel víkik véghez az ő idveiségeket, Fil. 11. 12. De egyfés-mind ISTENnek Háza-is ez és a' Mennyeknek Kapuja, úgy-mint a' mellyben élő minden igaz Hívek, már nem jöve-vények és sellérek, hanem a' Szenteknek Polgár-társai, és ISTENnek tselédai, Éfés. 11. 19. kik be-vitetnek a' Királytól az ő Agyas-házában, Enek. 1. 4. és kiknek mint Mennyei Polgároknak, Fil. 111. 20. Éabadságok vagyon hogy bizoda-lommal járúljanak a' Kegyelemnek Éékibe, 'Sid. iv. 16 az úton, mellyet az ISTEN Házának Fejedelme Éentelt ő né-kiek új és élő út gyanánt, 'Sid. x. 20, 21. Mellyre nézve kiki ő-közzülök tellyes bátorsággal ezt kiálthatja: Nyífsátok-meg nekem az Igasságnak Kapuját, hogy azokon vé-menőn ditsér-jem az URat. 'Sólt. cxviii. 19. Melly az én Letzkém.

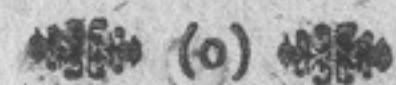
Mitsoda Éakafára határozottatott légyen az Uj Testa-mentomi időnek e' cxviii-dik 'Sóltárban be-foglaltatott Pró-fétzia, azt most Éorgalmatoson nem keresgélem, véíem tsak az ebből magyarázatra ki-Éakasztatott 19-dik Verset, úgy,

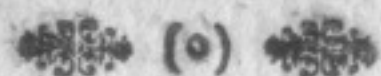
úgy, mint a' mellyben *Sum nāson* ki-fejeztetik egy Kegyes Léleknek az ISTENnel való egyesülésre Éívében fellobbant kívánsága.

Mellyben vagyon I. a' Kívánság, II. a' Kívánságnak Tzélja. Melly két dolgokra én is a' Magyarázatban figyelmezek.

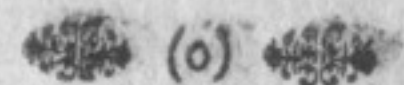
I. A' Kívánság ezekben adatik-elő: *Nyissátok-meg nekem az Igazságnak Kapujit.* Mik légyenek a' Kapuk tudva vagyon mindeneknél, de mik légyenek az Igazságnak Kapuji, azt olly könnyen meg nem mondhatni. Nem tartom ugyan helytelennek azoknak vélekedéseket, kiknél az Igazságnak Kapuji tsak annyit téznek mint *valóságos, Lelki Kapuk.* Nem különben mint *Mal. iv. 1. az Igazságnak Napja,* tsak annyit tenne mint *valóságos, Lelki Nap.* Esmérek mindazonáltal e' Éölásnak formájában sokkal fontosabb erőt. Tudnillik miképen az *Halálnak Kapuji* a' Sz. Írásban jelentenek olly Kapukat, mellyeken az Halálra és a' véze-delemre mennek, és a' mellyekhez közelgetnek a' *balgatók,* kik az igaz útról el-tévelyedtenek, *'Sólt. cvii. 17, 18.* Ugy az *Igazságnak Kapuji* jelentenek olly Kapukat, mellyek az Igazságra nyílnak. Vagy, mivel a' Kapuk ott vagynak az hol valamelly kerített Város vagy akármelly záros hely vagyon, azért az *Igazságnak Kapuji* ollyan Kapuk, mellyeken bé-mehetni abban a' Városban vagy kerített záros helyben, mellyben az *Igazság* lakozik. Ha azért meg-tudhatjuk mitsoda Igazságez, és mitsoda Városban lakozik, könnyen ennek Kapujit is fel-találhatjuk. A' régi Filozófusok közül *Democritus* azt Éokta vala mondani, hogy az Igazság egy igen mély kútba bé-erefékedett, és még ma-is ott lappang, fel sem-találhatja az emberek közül senki. A' Pojéták pedig azt beféllik, hogy midőn az emberek között el-áradott Vétkék a' Virtusokat e' Földről ki-nyomták, akkor

kor az Igazság-is sebes Éárnyakkal innen az Égbe repült: *Ultima Caestum terras Astraea relinquit.* De nem illyen Igazság ez a' mellyet mi keresünk. Keresünk mi ollyan Igazságot, a' mellyért és a' melly által az ember az ISTENnek Itélő-Ééki előtt minden büntetéstől Éabadosnak és minden jóra méltónak ítéltetik. E' pedig az Apostol' tanítása Éerént két-féle: egyik a' *Törvényből való Igazság,* mellyet a' *Móses* úgy ír-le, hogy a' ki a' Parantsolatokat bé-tölti, *él azok által, Róm. x. 5.* másik pedig az *Hitből való Igazság,* *Róm. x. 6.* melly által *meg-igazulunk ingyen ISTEN kegyelméből, a' JESUS KRISTUSban lött váltságnak általa,* *Róm. iii. 24.* De ezek közül is az elsőt nem keressük, mivelhogy lakozott ugyan az hajdan a' Paraditsomban, de minekutánna az ember onnan ki üzettetett, annak kapuji olly keményen bé-zárat-tattak, hogy senkinek-is többé meg-ne nyitassanak, és ha valakik azokat bé-törni akarnák, az azokat őriző Kéruboktól és villogó tüzes Fegyvertől onnan el-íjeztetnének, *1 Mós. iii. 24.* Mi annakokáért, hogy az Apostollal Éöljak, *tudván azt hogy nem igazul-meg az ember a' Törvénynek tselekedeteiből; hiszünk, hogy meg-igazuljunk a' JESUS KRISTUSban való hit által. Gal. iii. 16.* És így ezt az Igazságot keressük, ennek lakó helye felől tudakozódunk. És mivel ennek Kapuk tulajdoníttatnak, azért el-hízzük, hogy e' záros helyben, kerített Városban lakozik. Induljunk hát keresőbe, és nyomozzuk e' Várost a' Sz. Írásnak levelei között. A' Mennyei dolgoknak Éemlélésére méltóztatott Sz. János Apostol, *Jelen. xxi.* látott egy ditsőséges Várost, mellynek kerítésének rakása Jáspisból vagyon, és annak fundmentumi mindenféle drága-kövekkel meg-ékesítették: annak tizen-két Kapuji egy-egy drága-köböl vagynak, és a' Városnak piatzja tizta arany, mint az által-látzó üveg. *7. 18, 19, 21.* De, ha Éintén e' Városban helye vagyon-is az Igazságnak,

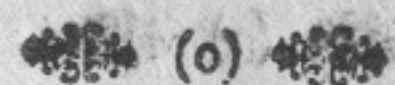
nak, ebben mindazáltal most kereső Femeink meg-nem-
akadhatnak; mert ez a' Város le-fáll az uj Egekből az uj
Föld' felibe, *ψ. 1, 2, 10.* Sőt ennek Kapuji felől nem-is
mondhatni ezt: *Nyissátok-meg nékem az Igazságnak Kapujit!*
mert ennek Kapuji nappal bé nem zárattatnak, éjtzaka
pedig ott nem lézen, *ψ. 25.* Emlekezik ugyan ezen A-
postol más Városról-is, *Jelen. xviii.* melly öltözött vala bi-
borban és bársonyban, és meg-ékesítettett vala arannyal,
drága-kövekkel és gyöngyökkel, *ψ. 16.* és a' mellyhez ha-
sonló nagy Város nem találtatik, *ψ. 18.* De nem lakozik
ebben az Igazság, mert ez ördögöknek lakó-helye és min-
den tisztátalan lelkeknek tömlötze, *ψ. 2.* Sőt nem hogy
ennek Kapujin bé-menni kívánna a' kegyes Lélek, de még
azoknak is, kik tudatlanságból ide bé-tántorodtanak, azt
kiáltja a' Mennyei Főzat: *Fússatok-ki abból én népem, és ne
légyetek részesek az ő büneiben, ψ. 4.* Továbbá, ennek ve-
zedelmén örül a' Menny, a' Főnt Apostolok és a' Próféták,
ψ. 20. Ezzel a' Várossal pedig mind-egy az, a' mellyben
a' KRISTUSnak Jegyese fel-ferkene, minekutánna az ő ruháját
le-vetvén el-alutt vala, *Ének. v. 2, 3.* és a' mellynek őrizői-
től, tsak azért hogy abban az ő Szerelmesét keresné, meg-
verettették, *ψ. 7.* De vagyon ezeken kívül más Város,
mellyben ez Igazság lakozik. Tudnilik ez amaz *Hegyen épít-
tetett Város, Mát. v. 14.* ISTENnek Városa, *'Sólt. LXXXVII. 3.*
mellynek erősege mind örökké, *'Sólt. XLVIII. 9.* mellynek
lakosai virágoznak mint a' Földnek füve, *'Sólt. LXXII. 16.* egy
Főval, ama' fépen építettett Jérusálem Városa. *'Sólt. CXXII. 3.*
De nem a' betű szerint való régi Jérusálem, mellynek Ka-
pujin kívül a' KRISTUS Főnvedett, *'Sid. XIII. 12.* és a' melly
már ez előtt sok Főz Ektendőkkel *Titus Vespasianus* által el-
töröltetett, és még helye-is fel-Főntatván főval bé-hintetett;
hanem a' melly ennek árnyékában le-rajzoltatott. Tudni-
lik

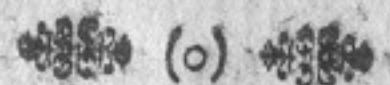
lik miképen az O Testamentomban gyakoroltatott, *Is-
teni-tisztéletnek egész rendi és minden részei az Uj Testa-
mentomban következő dolgoknak árnyéki voltanak, mel-
lyeknek valóságok a' KRISTUSÉ, Kol. II. 17.* úgy azoknak ki-
váltképen való műhelyek-is, a' Jérusálem, az Uj Testamen-
tomi Ekklesiát tizmerezte. Melly fel-tételnek meg-világo-
sítására nem hozom-elő azt, hogy miképen a' Görögök
Delfis Városát *ὀμφαλον της γης. Orbis terrarum umbilicum,*
e' Föld' golyobisának köldökének nevezték, úgy a' 'Sidó
Doktorok-is Jérusálem Városát e' Föld' kerekiségének cen-
trumának mondták; melly szerint el-mondhatnám én-is
e' Titkos Jérusálem felől, hogy ez, nem tsak e' Föld' go-
lyobisának hanem ez egész mi Világunk' alkotmányának-is
olly kellős közép pontja, mellyet ha valaki, *Archimedes*nek
majd hasonló kívánsága szerint, helyéből ki-rugna, kétség
nélkül ez egész világ leg-ottan öfve-omlana. Sőt azt-is
nem említem, hogy ugyan ezen 'Sidó Mestereknek talál-
mányok szerint, hasonlatos e' Föld az ember' Főméhez,
mellynek fejére, e' Földnek kerekiségét környül folyó nagy
Tenger: feketéje maga a' Föld: fénye pediglen Jérusálem.
Mellyet vizont sokkal igazabban reá Főbhatnék e' Titkos
Jérusálemre, úgymint mellyet úgy őriz az ISTEN mint az
ő Főmének fényét, *5 Mós. XXXII. 10. Zak. II. 8.* Figyelmezek
inkább tsak arra, hogy miképen Jérusálem Városának két
egymástól meg-külömböztetett részei, és azok szerint két
nevezetesb kerítése voltanak, mint *Josephus Historicus*
'Sidók' Hadakozásokról irt Könyvéből, VI. K. 8. R. meg-ter-
zik; úgy e' Titkos Jérusálemnek, az Ekklesiának, két ne-
vezetesb Kerítése vagynak, mellyekkel mind meg-határoz-
tatik, mind pedig védelmeztetik. Első és külső kerítése
tudnilik az Ekklesiának, az az Oltalom, mellyel e' Világnak
és a' Pokolnak minden őstromlási ellen meg-tartatik: mely-
nek-is

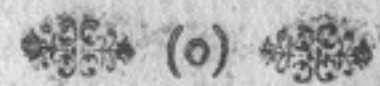
nek-is fő és kiváltképen való Szerző-oka lévén az ISTEN, vagy Zemély Szerént a' KRISTUS JESUS, azért maga-is gyakor-
ta kö-falnak neveztetik, Zak. II. 5. *En pedig, azt mondja az UR, léfek ő-néki tüzes kö-fal köröskörnyül.* Az honnan az Hívek-is ekképen énekelnek: *Erős Városunk vagyon miné-
küink, mert a' Szabadító kö-fal és bástya gyanánt léfem.* Ésa. xxvi. 1. Mivel pedig az ISTEN erre az Ekklesiának oltal-
maztatására fel-vézi a' külső Hatalmasságokat; innen a' Tit-
kos Jérusálem' külső kerítésének nevezem az Ekklesiá-
nak külső renden lévő fő-fő Tagjait-is, a' Méltóságokat, és
mind azokat kik a' lelki Salamonnak ágya környül strását
állanak, mint az Izraelnek erős és fegyver fogható férjfiái,
Ének. III. 7, 8. kik az Ekklesiának kö-falainak neveztetet-
nek, nem különben mint a' Nábál Éolgai mondják vala a'
Dávidról és az ő Vitéziről Abigailnak: *Ezek mintegy köfalunk
váltak nekünk mind éjjel és nappal,* 1 Sam. xxv. 16. Sőt mint
a' régiek-is a' Közönséges Jót Szerető Tanátsos Uri Rende-
ket a' Resp. köfalainak nevezik vala; az honnan *Agésilas,
Lacedemonbélieknek Királyja*, midőn arról meg-kérdezték mi
az oka hogy *Sparta* Városának köfalai nintsenek? ezt felelé:
Hi sunt nostra mœnia. az az, *Ezek a' mi köfalaink.* újjal mú-
tatván a' Városnak fő fő rendeit. Sőt *Metellus Macedonicus*-is
meg-értvén *Africanus Scipio*' halálát, ekképen kiálta-fel: *Ci-
ves! mœnia Urbis nostræ eversa sunt.* az-az, *Lakosok! a' mi
Városunknak kö-falai ki-dültenek.* Második és belső köfala e' Tit-
kos Jérusálemnek, az Evangyéliomi tiszta Tudomány: az
Hitnek és az erköltsöknek egyenes Régulája, mellyel az Hí-
vek mintegy kerítéssel környül-vétnak, hogy a' Szentek-
nek egyességéből minden eretnekek és testi emberek ki-re-
keztessenek, Tit. III. 9. Ésa' melly fokkal igazabban mon-
dattathatik az Ekklesia köfalának, mint a' Sidók az ő Atyja-
iknak Talamányaikat (: *Legem Oratem* :) a' Törvénynek
Gye-

Gyepűjének Éokták nevezni. Ez az oka ugyan-is hogy az
Ekklesiának Doktori-is ugyan ezen nevezet alatt jelentetnek,
mint látjuk a' Jérémiás példájában, kinek az ISTEN, az ő
Prófétai Hivatalra lött fel-Éenteltetésében, így Éola: *Imé,
én ma tettelek tégedet vas Ókloppá, és értz Köfallá.* Jér. I. 18.
xv. 20. És ezek e' Titkos Jérusálemnek kerítései, mellyek
között lakozik az Igazság, és a' mellyekről azt jegyzem még
meg, hogy miképen a' régiek a' köfalakat a' Városnak ko-
ronájának neveztek; úgy az Ekklesiának-is a' második kö-
fala Koronája-is, mitsoda ugyan-is ama' XII Tsillagokból álló
Korona, Jelen. XII. 1. melly az Ekklesiának fejében vagyon,
egyéb hanem a' XII Pátriárkáknak meg-felelő XII Apostolok
és azok által taníttatott Tudomány? És ezekből immár
könnyen ki-tetűzik, mind az, miért hogy az Igazságnak nem
csak egy kapu, hanem kapuk (: שַׁעַר-צֶדִיק :) tulajdonít-
tatnak; mind az, mik légyenek az Igazságnak Kapuji,
és mit tégyen azokat meg-nyitni? Első Kapuja tudnilik en-
nek, melly vagyon az első kerítésen, nem egyéb hanem
az igaz Hitnek bé-vételére és az igaz Isteni-tízteletnek kö-
zönséges gyakorlására adattatott Éabadság, az hová nézett
a' É. Pál Apostol, midőn így irt 1 Kór. XVI. 8, 9 *Éfésusban ma-
radok, mert nekem nagy Kapu nyittatott.* Meg-nyittatik azért
e' Kapu midőn ISTEN a' maga Házának olly külső Méltósá-
gokat rendel gyámolokúl és ör-állókúl, kiknek Éárnyaik
alatt, és Éemes vigyázások által, akárkinek-is az Igazsághoz
való bé-menetelre Éabadság adatik. Innen vagyon
hogy a' KRISTUS JESUS, e' Városnak Fejedelme, úgy iratik-le
mint a' kinek vállán vagyon a' Fejedelemség. Ésa IX. 6. az-az,
kinek vállára vetette ISTEN a' Dávid Házának külsőt, Ésa.
XXII. 22. figyelmezés lévén e' Éolásnak formájában arra a'
régieknek Éokásokra, melly Szerént a' Királyoknak vagy Feje-
delmeknek Fő-Éolgai, kiktől a' több Udvari-Nép függ va-
la, ez

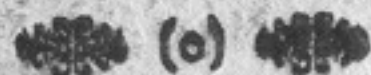

la, ez ő nékiek adatott méltóságnak tziemeréül, aranyos kútsokat viselnek vala az ő vállaikon. Az honnan még ma-is a' Római Imperatornak Udvarában az Arany vagy Aranyos Kútsok bizonyos Méltóságnak jegyei. Tudnilik, miképen e' Földi Városok' kapujiknak kútsai az azokat bíró Fő Hatalmaságnak kezénél Éoktanak állani; úgy ennek a' Városnak kútsai-is egyedül tsak a' KRISTUS JESUSnak kezénél vagynak, úgymint Kitől függenek az Ekklesiá' békeséges vagy háborgó, örvendetes vagy Éomorú idejeinek vi-Éontagsági. Ugyan-is a' kútsok a' régieknél tzimerei valának annak az hatalomnak mellyel birt valaki valamelly Város vagy Ház-nép igazgatásában. Az honnan midőn valamelly nép más népen győzedelmeskedett, akkor a' meggyőzöttettek az ő Vároaiknak kútsaikat a' győzedelmeseknek kezekben adni kénÉerítettettek. Mellyre nézve a' KRISTUS-is, minekutánna az Ördögön győzedelmet vett, a' Pokolnak és az Halálnak kútsait magának tulajdonította, *Jel. I. 18.* hogy azzal a' maga azokon való tellyes hatalmát jelentené. Ide való az-is hogy a' régi Rómaiaknál, midőn a' Vö-legény az ő Meny-aÉÉzonyát a' maga Házához vitte, akkor annak kezébe kútsokat adott, annak bizonyosságául hogy már az ő Házán tellyes hatalma léÉen. *Második Kapuja* e' Városnak vagyon a' második kerítésen, és így semmi nem egyéb hanem az Evangyéliomi Tudománynak prédikáltatása, melly által az Idvétségnek Titkai még a' kerítésen kívül valóknak-is hirdettetnek. Meg-nyittatik azért e' Kapu, midőn az Evangyeliom valósággal hirdettetik. *Péld. viii. 3.* Es noha ennek a' Kapunak-is meg-nyittatása vagy bé-zárattatása függ ísmét egyedül a' KRISTUS JESUSTól, ennek kútsait mindazonáltal adta az ő Tanítványinak-is: előÉör ugyan Péternek, *Mát. xvi. 19.* ki-is azért leg-elsőben nyitotta - meg e' Kaput mind a' 'Sidóknak, *Tsel. II. mind a' Pogá-*

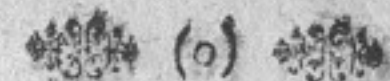
Pogányoknak, *Tsel. x.* azután pedig a' többinek-is, *Mát. xxviii. 19.* Mivel ez a' Kúts nem egyéb hanem az Evangyéliom' predikáltatására adatott hatalom. Tudnilik Éokásban vala nem tsak a' Pogányoknál, hogy az Áldozó Papok, kik a' népet tanítják vala, Hivataljoknak jeléül kútsokat visel- nének: hanem még a' 'Sidóknál-is, hogy a' kik Doktori méltóságra fel-emeltettek, azoknak kútsok adattatnának, mellyekre kétség kívül Éemeit függeÉtette Idvezitők *Luk. xi. 52.* Es eddig a' Kívánságról.

II. Lássuk már a' Kívánságnak Tzélját, mellyet így fejez-ki a' Próféta: *Hogy azokon bé-menvén, ditsérjem az URat.* Bé-menni az Igazságnak Kapujin, Éélesebb érte- lemben tsak annyit téÉen mint ennek a' Titkos Városnak, mellyben az Igazság lakozik, lakosi közzé Éámláltatni, az- az, a' Szenteknek egyefségében, az Ekklesiának kebelében bé-fogadtatni. De ÉoróÉsabb értelemben vagyon még e' Éólásnak formájában több erő-is. Bé-mégyen tudnilik az Igazságnak Kapujin, (1) a' ki a' maga meg-tagadásával és tulajdon Igazságának meg-utálásával, ISTEN előtt való meg-igazulását egyedül tsak abban keresi, a' ki *ÉEHOVA Mi Igazságunk*, *Jér. xxiii. 6.* Ez az oka ugyan-is hogy ezt a' Kaput a' KRISTUS Éoros Kapunak nevezte *Mát. vii. 14.* Nem férnek tudnilik bé ezen azok, kik az ő tulajdon igaz- ságokkal való ditsekedésnek Éarvait fejekre fel-téÉik, és az ő Éemeiket magafsan hányják *Sólt. cxxxi. 1.* hanem tsak azok kik magokat földig meg-alázzák és minden érdemeket meg-tagadják. (2) Mivel hajdan a' Birák a' Törvényes dol- gokot folytatni Éokták vala a' Kapukban, *Rut. iv. 1. 1Móf. xxiii. 10, 18.* azért bé-mennek az Igazságnak Kapujin, kik az ő hiteknek igazságát, vallásoknak és tudományoknak ríÉtaságát, életekkel 's magok-viselesekkel-is meg-bizonyít- ják, azok előtt kikre e' Városnak igazgatása bizattatott, *Mát.*

Mát. xviii. 17. (3) Bé-mennek az Igazságnak Kapujin kik az ISTEN' Befédéből az Idvességnek dolgait elégedendöképen meg-tanúlták; mivel az *Hit az hallásból* vagyon, az *hallás pedig az ISTEN' Igéjéből*. Róm. x. 17.

Hogy pedig mind ezeket elméjében viselte a' Letzkében élő Lélek, ki-teték abból a' mit az ő bé-menetelének végül fel-tézen, ezt mondván: *Hogy ditsérjem az URat.* וְהִנֵּה הָיוּ. Vagyon mind a' két Éóban igen szép erő. Az elsőt közönségesen olly Éótól hozzák-le a' 'Sidó nyelvet értő Tudósok, mellynek első és Éületett értelme volna *Hajítani, Hajigálni*: az honnan e' Éó a' Ditséretnek ki-fejezésére alkalmaztatnék, mivelhogy a' kit ditsérünk, azt befédédel mintegy az Eg felé hajigáljuk; miképen a' Deákok is embernek maga felől tett ditséretét *Factantianak* Éokták nevezni. De nem első és Éületett értelme az *Hajítás* e' Éónak, hanem inkább a' maga eredetére nézve bé-foglalja mind azokat a' tselekedeteket mellyek embernek keze által léfnek; és így midőn olly tselekedetről vétetik, melly ISTEN és Ember között vagyon, mint a' Letzkében, tézen olly kéz-bé-adással való Éerződést, mellyben az Ember ISTENnel mintegy kezet tsap, Éövetséget köt. Ez a' Éövetkezésben való kéz-bé-adás ugyan-is gyakoroltatott nem csak a' Pogányoknál, az honnan *Sophocles* Pojéta így hozza bé *Oedipust* Éólani *Theseusnak*: *O Charum Caput, da manum, antiquae fidei testem.* az-az, *Oh Kedves Barátom, adjad a' te kezedet, igaz büségednek bizonyosságát.* De még a' 'Sidók között-is ugyan ez Éokásban gyakoroltatott, *2Kir. x. 15. 1Kron. xxix. 24. Esd. x. 19.* hová tartozik Jób Pátriárkának-is ama' Éava: *Kitsoda a' ki én velem kezet tsapjon?* Jób. xvii. 2. Ertelme azért a' kezünk alatt lévő befédéknek ez: *Nyissátok-meg -- hogy -- kezet tsapjak, Éövetséget tégyek az URat,* az JAH ISTENnel, a' Ki leg-főbb Jó, nem csak ő-magában, hanem mi-reánk

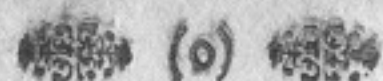

reánk nézve-is: a' Ki minékünk mind azokat adja, *valamellyek a' kegyességre és ez életre szükségesek*, *2Pét. 1. 3.* és Ki egyedül méltó arra, hogy ő-hozzá ragaszkodjunk, ő-vele kezet tsapjunk. Mind ezek foglalatnak ugyan-is az ISTENnek JAH nevében. És ez a' mi Letzkénknek Magyarázatja. Ebből légyen ez a' mi TUDOMÁNYUNK:

Az ISTEN előtt kedves, és az örök bódogságra kézen-fogva vezető Isteni-tíftelet, csak egyedül az, mellyben az ISTENnek és az Idvesség' egyenes útjának igaz esmérési, a' valóságos Kegyességnek gyakorlásával forosan egybe-köttetett.

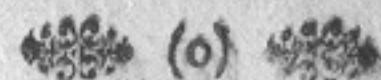
Ez az Igazság vagyon rövideden a' kezünk-alá vett és immár meg-magyarázott Igékben. Gerjedezvén ugyan-is az itten élő kegyes Lélek az Isteni-tífteletnek végben vitelére, azt kívánja, *nyitassanak-meg néki az Igazságnak Kapujai,* az az, nem csak Éabadság engedtesék ő-nékie az Igaz Ekklesiában való bé-menetelre, hanem tanitassék-meg-is arra az útra, mellyen az ISTEN előtt meg-állható Igazságot elérhesse és magájéva tehesse. Ezt pedig a' végre, *hogy azokón bé-menvén, ISTENnel kezet tsaphasson,* az-az, ő-vele Éövetséget köthessen, és mint ISTENnek Éövetségesse, minden bódogságát ő-nála keresse, ő-benne helyheztesse. Ugyan ezt tanítja a' Sz. Pál Apostol, midőn az Igaz Religiót, az ISTEN Tífteletinek igaz módját úgy írja-le, hogy a' légyen az Igazságnak olyan esmérési, melly vagyon a' Kegyesség Éerént, *Tit 1. 1.* mivel a' ki nem Éeret, nem esméri az ISTENT, mert az ISTEN Éeretet, *1Ján. iv. 8.*

Vagynak tudnilik amaz örök Bódogság és e' Világi Élet közzé fekvő keskeny Tengeren, két egymás ellenében helyezettett vezédelmes Kö-Éalak, mellyek felől elmondhatni a' Pojétával: *Dextrum Scylla latus; laevum implacata Charybdis Obstat.* mellyek között senki hajó-törés nélkül által nem evezhet, valaki az IGAZ TUDOMÁNYt

ör-műtató Mágnes-kő gyanánt, a' *KEGYESSÉGET* pedig hajóját repítő Vitorlául maga mellé nem vézi. E' két kö-
falak, egyik-felől az *ATHEISMUS*, az-az, ISTENnek meg-
tagadása, más-felől pedig a' *SUPERSTITIO*, az-az, Hamis
Isteni-tisztelet. A' kik ugyan-is tsak a' Tudománynak tanú-
lásában gyönyörködnek, a' mennyiben az, az Elme előtt
kedves, de azt az ő Akaratjoknak meg-jobbitására nem for-
dítják: kiknek, a' mint a' Deákok szólának, *multum est*
Scientiæ, parum Conscientiæ; ezek az *Atheismushoz* igen kö-
zelitnek, mert noha vallják hogy az ISTENT tudják, de tse-
lekedettel tagadják. Tit. I. 16. Illyenek valának az Éli Pap
fiai, 1 Sam. 11. illyen vala amaz híres Kordubai *Arabs Me-*
dicus-is az *Averroës*, vagy *Aben-roës*, ki mivel egész életét
csak elméjének éleltetésében töltötte, a' Kegyességnek gya-
korlását pedig félre tette vala, azért midőn halálos ágyában Ba-
rátitól meg-kérdezték, mitsoda Vallásban kívánna meg-
halni, ekképen felele: *Religio Christianorum est stultorum:*
Judeorum est infantum: Muhammedanorum est porcorum; mo-
riatur anima mea morte Philosophorum. az-az, A' Kerefityé-
nek Vallása bolondokhoz: a' 'Sidóké gyermekekhez: a' Törököké
dísznókhoz illik; haljon-meg azért az én lelkem a' *Filosofusoknak*
halálokkal. Ellenben pedig a' kik a' Kegyességnek munkáji-
ban foglalatatosok, de az ISTENről és az Idveességnek titkairól
igen keveset, vagy roszúl, értenek, ezek a' *Superstitioban*
könnyen belé esnek. Midőn ugyan-is az Akarat az ISTEN-
nek tiszteletire fel-indittatik, de az Értelemről az egyenes
útira nem vezéreltetik, könnyen meg-esik hogy az Isteni-
tiszteletben olly dolgokat kövessen, mellyek ISTEN előtt
vagy nem kedvesek, vagy épen nem-is szabadok. Melly-
ben áll a' *Superstitio*, az Hamis Isteni-tisztelet. Illyenek ma
az Özvegységben ülő 'Sidók, kikben vagyon ISTENhez való
buzgóság, de nem értelemből. Róm. x. 2.

Ki-

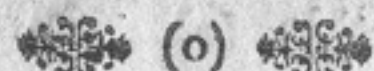
Ki-kerekedik immár mind ezekből, I. mi legyen tisz-
tek mind azoknak, kik az Igazságnak Kapujin bé-menni
kívánnak, olly véggel hogy az ISTENT magokéva tehessék
és az örök életet el-nyerhessék. Egyben kell tudniliik fo-
rosan körniek az Igazságnak esméretét a' Kegyességnek gya-
korlásával. *Plato* az ő *Auditoriumának* ajtaja felibe illyen
Írást tétetett vólt: *ΟΥΔΕΙΣ ΓΕΩΜΕΤΡΙΤΟΣ ΕΙΣΙΤΩ.* az-az,
Senki bé ne jöjjön a' ki Geometriát nem tud. Ugy az Igazság
Kapujinak fémöldökökre-is illyen Írás tétetett: *ΓΑΖΔΑ-*
ΓΟΚ ΛΕΓΥΕΤΕΚ ΤΥΔΟΜΑΝΥΝΥΑΛ. 1 Kór. I. 5. De
nem tsak ez, hanem ennekfelette, miképen hajdan az
Egyiptombéli Király *Seton* álló-képén illyen írás vala: *IN*
ME QUIS INTUENS PIUS ESTO. az-az, A' ki én reám néz
kegyes legyen. Ugy az Igazságnak Kapuji felett-is ez olvas-
tatik: *LEGYETEK SZENTEK, MERT EN SZENT VA-*
GYOK 3 Mós. xi. 44.

Ki-terzik ezekből II. az-is melly igen terhes legyen
azoknak Hivatalok, mind a' kik az Igazságnak Kapujiban
le-ültettek, hogy az azokon bé-menők felől ítéletet tégye-
nek; mind a' kik azokban állittattak, hogy azokat nyitogassák.
Kell ezeknek nem tsak fáz fémekkel birni, mint ama'
Pojéták írásokban híres *Argus*, hanem ugyan fémekkel tel-
lyeseknek kell lenniük, mint ama' Királyi Szék környül ál-
ló négy Lelkes-állatok, *Jelen. iv. 6.* hogy oztán jövendőben
ez Igazság Városának Fejedelmétől azt hallhassák, a' mi
vagyon *Mát. xxv. 23.* *Jól vagyon, jó és hív foglám; kevesen*
vóltál hív, jokra bizlak ezután; menj-bé a' te URának örömébe.

És ezek azok a' dolgok, rövid summában foglalva,
KOLOSVÁRI REFORMATÁ EKKLESIA! ISTENnek gyö-
nyörüséges ültetése! mellyeket midőn fűntelenül fém-
imben és fűvemben viselnék; azért, a' TE nekem küldött
Hívo Levelednek vételére, épen azt érzettem magamba, a'

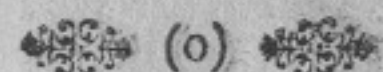
C 2

mit

mit hajdan érzett Habakuk Próféta, a' JÉHOVA Éavának hallására, *az én szívem tudnilik én bennem meg-rettené, ajakim-is refketének, és magamban meg-báborodám.* Hab. I. 16. Sőt még mostan-is, midőn ez helyben közöttetek felállottam, hogy az Igazság' Kapujiban való írásalást magamra vállaljam, ugyan ezeknek meg-gondolása tselekezi, hogy kétséges gondolataimnak álmából fel-serkenvén a' Já kóbbal ezt kiáltsam: *Melly igen rettenetes ez hely: bizony nem egyéb ez, hanem ISTENnek Háza, és a' Mennyeknek Kapuja.* Valyon ugyan is nem lehet-e elégséges oka félelmemnek, midőn meg-gondolom, melly igen Nagy és ugyan az Illyésnek Lelkével elevenkedő Férjfiak voltanak eleitől fogva, kik ebből a' Székből Ti-hozzatok szólottanak: kik közzül noha egyik volt az én áldott emlékezetű Édes A'TYÁM-is, kiknek mindazonáltal én csak árnyékok sem lehetek. Nevelipedig e' félelmemet, midőn látom hogy még ma-is olly ISTEN Jobb-kezének Férjfiak közzé fámaltatom, kiknek minden Bőltsefésséggel, Isteni és Emberi Tudománnyal fénlő Hírek, a' Magyar Hazának határain kívül-is meÉÉze el-terjedett.

Talállok mindazonáltal mind ezek között-is, a' mivel rettegéssel tellyes elmémnek háborújit tsendesítsem, az Erős ISTENben vetett bizodalom után abban, hogy mindnyájan Ti-töletek nem csak nem félhetek, főt ugyan magamnak minden jókat ígérhetek. Hogy ugyan-is e' Tízteséget, soha semmi mesterséggel, még csak kívánáfsal-is, nem kerestem, hanem egyedül a' Ti hozzám való fzereteteiktől, erre inkább ragadtatni mint sem fel-vétetni magamat engedtem; arról Ti-magatok bizonyságok vagytok. Melly Ti érdememet felül múló jó kedvetekért, a' mint most-is e' közönséges helyen háládó Közfönetet téÉek, úgy magamnak vizont tellyes reménységet véÉek: hogy a' kit önként ez helyre hívtatok, azt örömmel bé-is véÉitek, és kéz indúlattal, erötelenéseiben fel-fegéllitek. Melly-

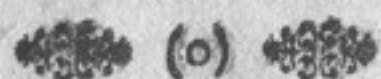

Mellyre nézve *elsöben*-is Ti-néktek, Kolosvári Reformata Ekklesiának nagy érdemű CURATORI és Fő Rendei, ezt mondom: Nyífsátok-meg nékem az Igazságnak Kapujit; hogy a' Ti óltalmazástoknak kerítésén belől menvén, bátor-ságos lehessék e' Világnak és a' Pokolnak minden Lövöldözöji ellen. En-is meg-nyitom Tinéktek az engedelmes fzelídségnek ajtajit, és a' Ti Igazgatástoknak magamat egészen alája ereÉtem.

Masodszor Ti-néktek, az Igazságnak Kapujiban ülő TISZTELETES FERJFIK, ugyan ezt mondom: Nyífsátok-meg nékem az Igazságnak Kapujit; hogy azokon bé-menvén Veletek együtt az URat ditsérhessem: De nyífsátok-meg nékem az igaz Barátságnak Kapujit; hogy azokon bé-menvén Ti-veletek kezet tsaphassak, és a' Ti Tárfaságokban tsendes lelki-esmérettel és minden-napi épülettel mulatozhassak. *O Chara Capita, date manum antiquae fidei testem.* En-is meg-nyitom néktek az én fzo-halló füleimnek ajtajit, és a' Ti bölts tanítástok, intéstek és út-mutatástok-tól függeni kéz léÉek.

Harmadszor Ti-is, ez helyben meg-telepedett ISTEN Anyafentegyházának minden renden lévő igaz Tagjai, nyífsátok-meg nékem a' Ti fíveiteknek Kapujit. Én-is meg-nyitom néktek az Igazságnak Kapujit, tanítván Ti-közöttek, a' nékem adatott Kegyelemnek mértéke fzerént, olly Igazságokat mellyek a' Kegyesség fzerént vagynak; hogy azoknak esméreti és ennek gyakorlása által, a' Titeket meg-igazító ISTENnel kezet tsaphassatok.

Végezetre mindnyájan és közönségesen, Nyífsátok-meg nékem a' tífza és makula nélkül való fzeretetnek kapujit, hogy azokon belől menvén élhessek a' Ti fzin-mutatás nélkül való Atyafiságtoknak kebelében. Meg-nyitom én-is néktek az Egyenefségnek és az állhatatos Hűségnek ajtajit,

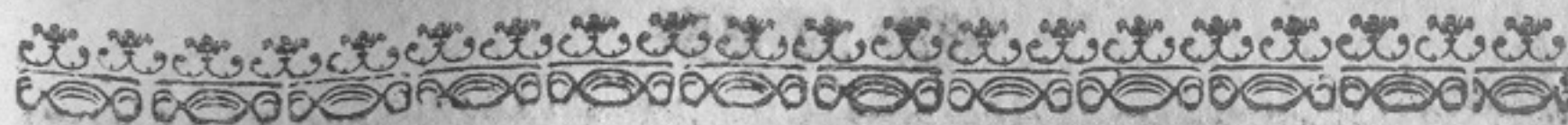
és Titeket egyen egyen, nem festett ál-országban hanem az együgyű valóságban meg-betsüllek. Bizony azoknak a' MEITÓSAGOKNAK, Kiknek Éárnyaik alatt eddig az én életem kedvesen nyugodott, örökké meg-maradó ditséretes emlékezetekre, háládatos Éível, fel kell ezt jegyezmem, hogy az ő hozzám való kegyes indulatjoknak és Éent Éereteteknek olly igen bövséges jeleit mutatták, hogy soha-is azokról könyvben lábbogó Éemek nélkül, és az egekig fel-emelkedett foházkodások nélkül meg ne emlékezhessem. Legyetek hát Ti is ezeknek követőji, bennem fel-találtatható, 's minden bizonnyal fel-is találtatandó fok erőtelenségeimet el-Éenvedvén, 's el is fedezvén.

Midőn pedig Ti-tőletek mind ezeket kérem, és vífönt magamnak egész bizodalommal ígérem, le-borúlok nagy alázatossággal az előtt-is a' Kinél vagynak ama' négy Kultsok, mellyekkel a' minden Jó' Tárházának ajtaji meg-nyitattak, tudnilik az Előnek Kultsa: az Eledelnek Kultsa: a' Méheknek Kultsa: és a' Koporsónak Kultsa; és azok Éerént Tenéked, oh ISTEN öröksége! ezt kívánom: (1) Nyissa-meg Tenéked az UR az ő jó kintsét az Eget, hogy eső adjon a' Te Földednek alkalmas időben, és áldja-meg a' Te kezednek minden munkáját. Es tégyen Tégedet az UR fővé és nem farkká, hogy légy mindenkor fellebb-való és nem alább-való. 5 Móf. XXVIII. 12, 13. (2) Nyissa-meg az UR Tenéked az ő Kezét, és töltsön-bé Te közötted minden állatot az ő jóvóltából, és adjon azoknak eledelt alkalmas időben. 'Sólt. CXLV. 15, 16. (3) Nyisson-meg az UR Te közötted minden bé-zároltatott méhet, 1 Móf. xxx: 22. hogy meg-Éaporodjál mind jobb mind bal-kézre. Ésa. LIV: 3. (4) Amaz utolsó napon pedig, nyissa-meg az UR a' Ti koporsoitokat, Ézék. xxxvii: 12.

és Éerkentsen-fel Titeket, a' földnek porából, az

örök életre, Dan. xii: 2.

A M E N.

K Ö N Y Ö R G E S.

LE-borúlnak immár Éentséges Lábaidnak 'Sámolyánál, oh Világosságnak Atyja, mi Urunk JÉSZUS KRISTUSnak ISTENE! és töredelmes Éível, de a' kárpiton belől bé-ható erős reménységgel, TE előtted esedezünk: Nyissad-meg minékünk az Igazságnak Kapujit, hogy azokon bé-menvén, Te-veled, örökké állandó Éö-vetséget köthessünk, és Tégedet ditsérhessünk. Nyissad-meg Lelked által a' mi elméjinknek bé-zároltatott Éemejit; hogy látván láthassunk és valójában Ésmérhessünk: nyissad-meg bé-dugattatott füleinket; hogy hallván hallhassunk, és valójában Értbessünk: nyissad-meg kövérséggel bé-fedezettett Éíveinket; hogy a' TE Befédedre mindenkoron figyelmetesek lehessünk. Gyujts világosságot, oh Világ Világossága, a' TE Világosságból minékünk, hogy az által oklataffanak él a' tudatlanságnak és a' tévelygéseknek Éetésegei, mellyekkel a' mi elméjink bé-fellegzettének; hogy mindnyájan a' TE igaz Ésméretedben bőltsékké tétettefsünk, és a' TE Éeretetednek tüzetől ugyan meg-ÉméÉtessünk.

Meg-parantsoltad a' TE Befédedben, Oh JÉHOVA! hogy ha valaki bőltsésség nélkül Éüikölködik, kérje azt TE tőled és meg-adatik ő-nékie. Uram e' TE hazudni nem tudó ígéretedről már most emlékezzél-meg, és a' Éerént a' TE méltatlan Éolgátskádön könyörülj, ki, a' TE akaratonak magát alája bótátván, mostan az Igazságnak Kapujiba állittatik, hogy azokat a' TE parantsolatodra ki-nyissa és bé-zárja. TE birtad Uram az ő veséjit eleitől fogva, és az ő anyjának méhében TE fedezted-bé őtet; ne vond-meg azért mostan-is ő tőle a' TE kegyelmedet, minekelőtte meg-jelenti e' Nemzetségnek a' TE Itéletedet és a' TE IdvezítÉsedet. Mossad-el az ő minden bűneit, és az ő íffjúságának vétkeiről felejtkezzél-el. Öltöztesséd-fel őtet Igazságnak ruhájiban és a' TE Lelkednek Zöldellő Olaja el ne fogyjon az ő fejének tetejéről.

❖ (o) ❖

ról. Tégyed az ő értelmét élelő, ítélet-tételét erőssé, akarat-
ját az Igazságnak keretében mind hamváig állhatatossá, testé-
nek pediglen minden tagjait elevenekké, gyorsakká, hogy az ő
hivatalának minden részeiben minden jobbra vagy balra való ki-
hajlás nélkül járhasson.

A' TE bölts Igazgatásoddal és győzhetetlen Hatalmaddal fe-
dezd-bé, Oh Békejségnek Fejedelme! a' TE egész vitézkedő Anya-
szentegyházadat. Hajtsd meg a' Királyoknak és az Hatalmas-
ságoknak fíveket, hogy az Igazságnak Kapuján hozzák-bé ditső-
ségeket. Adjad a' TE ítéletedet és a' TE Igazságodat a' mi Koro-
nás Királyunknak, hogy ítélje a' TE népedet igazságban és a'
TE kegyényeidet ítéletben. Építsed e' mi Hazánkat értz Köfállá,
tégyed a' mi Fő Rendeinket réz Bástyákká, a' szenteknek békejsé-
geket kerető, Házadnak Tsetédivel irgalmayságot rselekedő
minden Kegyes Dajkájinkat erős Oflopokká. Adj elömenetelt az
Igazságnak Kapujában strását álló Szolgaidnak az ő ékekségeiben,
és tanítsa a' Te jobb Kezed őket tsudálatos dolgokra. Légy Ke-
gyelmes e' mi bünnös Városunknak, ennek alsó, felső, közép renden
lévő igaz Tagjainak. Légy Kegyelmes ebben a' TE ültetésed-
nek és ditsőségedre illatozó Virágos Kertednek. Adjad meg
minden helyeken a' tíftelességes Mesterségeknek és tsalárdság nel-
kül való Kereskedésnek gyakorlóit. Vigasztaljad az Árvának
és az Özvegyeknek TE reád hagyatott sereget. Gyógyítsd meg
a' betegeknek fájdalmait. Hozzad-ki az ártatlanoknak igaz-
ságokat mint a' világozságot és az együgyűeknek ítéleteket
miként a' délt. Siess mi hozzánk oh mi Szerelmesünk,
és légy hasonlatos a' Szarvasoknak fiaihoz a'
füfkerfáimoknak Hegyein,

A M E N.

Bethlen Kécsa Orsolya 4. d. 1802